

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Έν Έλλάδι... Δρ. γ. 3.—

Έν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

261—Γραφεῖον ἑδ. Έρμου—264

Ἡ τιμωρία ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἄμεσος οὐδὲ ταχεία· εἶναι ὅμως βεβαία καὶ δικαία· πολλάκις βλέπομεν ἀναβολὴν εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς μετὰ μεγάλης δὲ ὑπομονῆς ἐξασκεῖ τὸ δικαίωμα τοῦτο· ἡ τιμωρία τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπέρχεται μετὰ χρόνον πολὺν καὶ μετὰ συζήτησιν. Αἱ πληγαὶ τῆς Αἰγύπτου παρέχουσι παράδειγμα τῆς θείας κρίσεως. Δὲν ἐστάλησαν ἀνευ προηγουμένης εἰδοποιήσεως· βαθμηδὸν δὲ ἤυξανον κατὰ τὴν δριμύτητα· εἰς τινὰς ἐξ αὐτῶν τὰ μᾶλλον ἀξία περιφρονήσεως καὶ ἀπεχθῆ ἀντικείμενα ἐχρησίμευον ὡς ὄργανα· ἐγένετο διάκρισις μετὰ τῶν λαῶν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Αἰγυπτίων. Παρέχεται ἐπομένως καιρὸς καὶ μέσα τοῖς ἀμαρτωλοῖς νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπιείκειαν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἀποσόβησιν τῆς τιμωρίας. Πολλοὶ ὅμως θεωροῦντες τὴν βραδύτητα ὡς ἀπαλλαγὴν ἐπιμένουσιν εἰς τὴν παράβασιν τραχύνονται ὁσημέραι καὶ ἐπισύρουσιν εἰς ἑαυτοὺς ἄφευκτον καὶ δικαίαν τὴν τιμωρίαν. Οἱ Ῥωμαῖοι ἄρχοντες ὁσάκις ἐξέδιδον ἀπόφασιν κατὰ τινος πρὸς μαστίγωσιν εἶχον πρὸ αὐτοῦ δέμα ράβδων, δεδεμένων διὰ πολλῶν κόμβων, τοῦτο δὲ ὅπως ἐνῶ ὁ ραβδοῦχος ἔλυνε τοὺς κόμβους, τὸ ὁποῖον ἔδει νὰ πράξῃ μετὰ διαταγὴν, ὁ δικαστὴς ἐβλεπε τὴν συμπεριφορὰν τοῦ ἐγκληματίου, ἐὰν οὗτος μετενόει διὰ τὸ πταίσμά του, καὶ ἐδείκνυε ἐλπίδα διορθώσεως, ὅπως ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἢ μετριάσῃ τὴν ποινὴν. Ἡ θεία λοιπὸν δικαιοσύνη καὶ τιμωρία ἔχει πλὴν τούτων καὶ τὸ προσὸν τοῦ νὰ ἡ δικαία καὶ λίαν ἐπιεικής παρὰ πάντων δὲ ἀναγνωρίζεται ὡς τοιαύτη.

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ νέος πρωθυπουργὸς τῆς Ῥωσικῆς Αὐτοκρατορίας στρατηγὸς Ἰγνάτιεφ (Νικόλαος Παύλοβιτς), υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Παύλου Ἰγνάτιεφ, τοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελέσαντος προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ὑπουργῶν, ἐγεννήθη ἐν Πετροπόλει τῇ 29 Ἰανουαρίου 1832. Τὰς πρώτας αὐτοῦ σπουδὰς ἐποίησατο ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἀκαδημίᾳ τοῦ Νικολάου ὅθεν ἐξελθὼν τῷ 1849 διωρίσθη ὑπολοχαγὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ταχέως δὲ διαλθὼν τοὺς βαθμοὺς τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας προήχθη τῷ 1853 εἰς ὑποστράτηγον, καίπερ τὸ 26ον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ μόνον ἔτος διέτρεχε. Κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον διωρίσθη διοικητὴς στρατιωτικοῦ σώματος ἐνεργούντος ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Βαλτικῆς, τῷ δὲ 1857 κατὰ σταθεὶς στρατηγὸς διωρίσθη ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τῆς Χίβας καὶ Βουχάρας ἐκστρατείας, ἣν εὐδοκίμως διαπεράνας γενικὸν ἐφέιλκυσε τὸν ἔπαινον καὶ τὰς ἀνευ-